

Љубомир КЕКЕНОВСКИ

W

*Ri zi kot vari ra
vo obrat en razmer
so znaewet o*

W

I rvi ng FI [ER

БИЗНИСМЕНИ И ЕКСПЕРТИ

Домашниве бизнисмени и експерти се најкршливата категорија во нашата општествена стварност. Потценети, непочитувани, невлијателни и неконкурентни, сите топтан какви што се и добри и лоши се подложни на уцени, притисоци и рекет. За деловните луѓе имам впечаток дека тие и не сакаат многу да го унапредат амбиентот, бидејќи не се претргнуваат да учествуваат во своите стопански комори, да дискутираат и да расправаат по стручни теми, ниту се отворени за комуникација со новинарите. Секој сам си го бара чарето, не умеат/не смеат до денес да ги дефинираат и испорачаат кои се нивните еснафски интереси. Се однесуваат како и секој under ground етаблиран политичар, професор, директор кој знае/чувствува дека живее во проклетството на привременоста. Па, не ретко ќе чуete како закана дека "ако бива, бива ако не ќе ја распуштам фирмата, па државата тогаш нека бере гајле". Не разбираат дека државата тоа се пред сè оние, дека сме сите ние поединечно и сите ние заедно до последниот македонски богаташ и просјак. Тоа никој не го гледа од политичариве, бизнисмените, вработените... Секој си го гледа само својот кар и секој сам си ја трга својата мака. Тотално аутистички со логика на free rider (слободни јавачи), од загледаност во дрвото пред себе не можат да видат дека има шума од дрва околу нив.

Светски доминантниот концепт на економскиот и глобализаторскиот развој, кој се јавува како негација на досегашната теза дека може да ви биде подобро само ако на другиот му биде полошо во вака херметички затворена економија како во Република Македонија, доживеа фијаско. Ние го живееме спротивниот модел. Колку непропорционално растеше индивидуалното богатство кај мал дел луѓе токму толку се проширува слојот/бројот на оние на кои посредно им е одземена сопственоста и правото на работа, а сосема непосредно им се намалени шансите за социјална и животна егзистенција. Идејата за отворена економија во која сите добиваат, падна во вода и како и многу други идеи се компромира на домашен терен.

Во овој децениски процеп пропаднаа сите социјални слоеви на сметка на финансиско и непазарно издигнување во небесата на неколкумина премногу моќни. Тие штрчат како Голијат наспроти Давид, во услови на незрели, законски незаокружени економии со видлива/осетлива диспропорција на моќта во однос на институциите. Така се создаде клучниот проблем каде малкумина одбрани се пресилни како партнер за било која влада да изгради и да води автономна економска или казнена/судска политика. Имено, нивниот интерес и сила пред секоја Влада, Суд, Обвинителство, јавност, новинари се такви што можат да си купат или избуткаат какво сакаат решение.

ИАКО УБАВО НЕ УЧЕА ДЕКА ОПШ-

ТЕСТВЕНИТЕ И ПРИРОДНИТЕ РЕСУРСИ ИМ ПРИПАГААТ НА СИТЕ ГЕНЕРАЦИИ И НА СИТЕ ГРАЃАНИ, СЕПАК ДОБИВМЕ ПРЕВРТЕНА/ПЕРВЕРЗНА СЕГАШНА СОСТОЈБА КОГА НЕКОИ ПОЕДИНЦИ ТОЛКУ СЕ ИЗВИШУВААТ НАД СВОИТЕ СОВРЕМЕНИЦИ, ШТО СЕ МОЌНИ ДА СТОРАТ ПРИКАЗНА/ПРИВИД ДЕКА СЕ Е СОЗДАДЕНО ТОКМУ И САМО ЗАРАДИ НИВ. Па, шумите, реките и планините се гола сценографија а и самите луѓе се тука присутни само како статисти, како дел од филмот во кој тие ја играат главната улога.

Додуше, кај нас во векот што измина освен последниве години и немало некоја можност не за првобитна, туку за обична акумулација, во која сè она што ќе го спечали таткото со својот труд до-

ма или на печалба ќе го наследи синот а камоли внукот. По Кресна и Разловци, стигнаа Илинденските опустошувања и одмазди, по 908-та, ни стигна четворно потешката 12-та до 18-та. Си добивме две балкански и една светска војна во нашиот двор, санкционирана со накардна физичка поделба. **ОД 18-ТА ДО 45-ТА СЕ ШТО БЕШЕ СОЗДАДЕНО КАКО БОГАТСТВО, КАКО МЛАДА БУРЖОАЗИЈА, ПОВТОРНО БЕШЕ НАЦИОНАЛИЗИРАНО, КОНФИСКУВАНО ИЛИ УШТЕ ПОГОРКО НАТЕРАНО ДА ОДИ ВО ЗАДРУГИ КАКО ЗЛО-ИЗУМ НА ТОЈ СИСТЕМ, САМО ЗА НАС МАКЕДОНЦИТЕ.** Потем, она што не се случи со векови се случи во неколку децении, невиден социјален трансфер од 80% селани во 80% граѓани. Таман во социјализмот се утврди еден привремен/привиден среден слој еве стигна транзицијата и него те-

мелно го избриша и поништи. Денес, другите гледаат на нас како на технолошки вишок на балканиве со опустошени/обездетени села и со обезличени градови.

Сепак, најтрагикомична категорија/структура во транзицијата се интелектуалците, што модерно ги викаат експерти, иако некои ги сметаат за самонаречени а некои ги ставаат во наводници. За разлика од селаните или работниците кои си имаат занат и постојана обврска, нивната единствена обврска е да произведуваат ставови/мислења кои и најмалиот ветар/интерес на ситните бизнисмени или на најслабата влада може да ги дунне, да ги однесе, да ги измени и избрише за нула време. **ЕДНИТЕ/МАЛУБРОЈНИТЕ ШТО НАПРАВИЈА ПРИСТОЈНО БОГАТСТВО СО ОДРЕДЕНИ ОЛИГАРСКИ МУДРО СИ МОЛЧАТ ИЛИ ФИЛУВАНО**

ГИ БРАНАТ НИВНИТЕ ИНТЕРЕСИ, А МНОЗИНСТВОТО ПРОПАДНАТО ВО ЕГИЗИСТЕНЦИЈАЛНИ ПРОБЛЕМИ, КАКО НА БУВЉИ ПАЗАР ЕВТИНО ГИ ПРЕКУПУВААТ ОНИЕ ИНТЕЛЕКТУАЛНИ ПРЕТПРИЕМАЧИ/ПРЕДУЗИМАЧИ, СТАВАЈКИ ГИ КАКО ЦВЕТ НА НИВНИОТ РЕВЕР. Поточно како марама која може час прекрстена, час стуткана да се стави во надворешниот џеб на сакото, но која секогаш треба да одговора не само со крајните цели или ставови на претприемачот/финансиерот туку особено со машината што ја обесил на вратот.

СИГУРНО НАЈГЛУПОТО ПРАШАЊЕ КОЕ ГО ТРКАЛААТ МАКЕДОНСКИВЕ УЧЕНИ ВО ЈАВНОСТА Е ЧИВ СИ, ЗА КОГО СИ, КОГО БРАНИШ И КОЈ ТЕ БРАНИ. Никој не прашува што мислиш туку за кого мислиш. По таа логика мора да си нечив/нечиј со некого, оти е неразбирливо/неприфатливо да останеш сам на оваа ветрометина. Кутрите до денес не разбрале дека она по што се свои е само сопствениот став и ништо друго. Оти заедничарења со други луѓе, партии, асоцијации, можат да се прават единствено врз основа на припадност кон одредени идеи, вредности и принципи а не по припадност кон менливи/минливи партиски и други шефови. Иако прифаќам дека парите и достоинството најдобро си одат/личат заедно, дека се поткрепуваат меѓусебно, сепак и во вакви тешки времиња кога се множат искушенијата, **НИКАКО ДА РАЗБЕРАТ ЈАНИЧАРИВЕ ОТИ ИМА ДОБЛЕСНИ ЛУЃЕ КОИ ПОЛЕСНО БИ ПОДНЕЛЕ ДА СЕ БЕЗ ПАРИ ОТКОЛКУ БЕЗ ДОСТОИНСТВО.**

После сè, лесно е да разбереме зошто денес сме вакви дезориентирани, без сопствени (пазарно) богати и умни глави, без сопствен среден ред како кичмата на општеството и без селани како сила/мускули на нацијата. Ние со лошите/неодговорните елити, всушност ја изгубивме рамнотежата, и не ја воспоставивме гравитационата точка на сопствената државност, па така останавме без централен нервен систем кој ќе нè контролира за да се однесуваме и размислуваме како едно тело/организам.

Не може да се отргнеме од впечатокот дека толку се забрзаа случките на историската трака/врпца што не може да ја следиме а камоли да ја разбереме. Сè се сведува на една бурлеска од еднократни настани и на максимата никогаш како овој момент, никаде како тука. Затоа на овој рингишпил на глупоста кој се врти до бесвест во надолни кругови, откачете/уживајте во привидот на привременоста, која постои само сега и само овде.

